

ALVERIS à Quirino tuo (PRINCEPS ILLVSTRISSIME) & quod ego ab humanitate tua, iure non potius meo quàm tuo expectare possum, munusculum hoc quod inter amicorum dona tuo nomini appono addicòque, beneuolè, ita velis, accipies. Adaugebis amorem in te meum, & exaggerabis beneficiam me tua, qui amore in me tuo, & qui se in meos sepe aperuit, diu iam in magni beneficii ac dignitatis partē numero. Nec peccare credo, siue in ciuilem siue in amicorum utilitate coluit, quam Athenienses ferum hominem dicere vetuerunt, quæque hoc Ordini vestro propior est, quòd eorum mecedur corporibus, quorum vos animi salutem procuratis. Quæ ut tu illa probè amas, ita te Præfule, feliciter efflorescat: itaque in terris vales, vt cum multis quos ad beatitudinis decus adiueris, æternam in cælo floreats. Salut ac Vale. Paris. Id. Mart. 1594.

QVÆSTIO MEDICA,

CARDINALITIIS DISPUTATIONIBVS AGITANDA IN SCHOLIS

Medicorum die Martis xv. Martij. D Henrico Blacuodæo Doctore Medico & Decano
moderatore prudentissimo.

Est ne hepatitis arte expugnabilis?

QUÆ partibus inest humani corporis actionum varietas ab ipsarum varia temperamenti forma & virtute enata, cum beneficio caloris natui elucescat, hunc merito actionum autorem, quæ quibusdam innata partibus inhaerent, alii vero aduentitia e fonte in ipsas tanquam in riuulos effluunt ac deriuantur: Contrarium verò destructorem potius & inimicum agnoscat natura necessum est, quæ hoc vno (calore nempe) adiuta presidio, intellectuali haudquamquam adueniente principio, partes effingit ac disponit singulas, et vt incolume totum conseruet, in usus diuerfos referuat.

UND E carum functionum quæ libera dicuntur, cerebrum substantie compositione frigidum & humidum, constituit originem; cor verò ita præposuit motionibus, quæ ad caloris natui conseruationem instituta sunt: Atque vt suas operationes propria substantia edunt seu parenchymate, ita ventriculus chylum, & iecur à hepate succatione longè præstantiorem, & viuenti magis necessariam, non aliorum sed proprij commodi gratia perficiunt. Quæ omnia in intemperiem delapsa, statim & cum dolore in partibus sensu prædiitis, aut sensim & sine dolore in omnibus, noxam corpori vniuerso inferunt.

UDCIRCO ubi ex substantie suæ vitio propria & specifica iocinoris actio leditur ab inequali intemperie quadam morbis omnibus familiari, (hecticam semper excipio quæ vt ab aequali intemperie alterationis non naturalis termino proficiscitur; ita & sensus & omnis expers est doloris) oritur præter naturam affectus quem decet hepaticum languentis & imbecille facultatis sobolem, vt ventriculi celiacum appellare, atque ipsum progrediente morbo in atrophiam abolitæ actionis vitium, aut corrupta inducere speciem non est absurdum asserere. Quæ triplex & completa corruptionis differentia latitudinem cuiusvis læsæ actionis complectitur vniuersam.

RECTE hunc & certò renunciant excrementa non succulenta quidem læsa attractricis eiusdem symptoma, vt neque cruenta omnis deiectio quæ iecur validum à se excusans in intestina deponit: Sed illa dumtaxat quæ aquosi nigriue sanguinis colore insignita ciborum fastidium non perpetuò habent coniunctum, præterquam cum sitis inexhausta urget innatum iis febribus symptoma, quæ vt hepatis erysipelati semper, nonnunquam etiam frigidis succedunt affectibus: ita eo interdum perniciæ deueniunt vt in marcorem abeant inexpugnabilem.

IN usum abiit propriis morbos expellere contrariis, quorum suasu obstructions sensu grauitatis manifesta attenuantibus detergentibusque, non autè sola sanguinis è directo missione arcentur, quamuis inflammationes eodem modo præsidio, quod necessario expetunt, demulceantur: quæ cum in perniciosum abscessum desinunt, cauterio non ita frequenter aperiendum, nouos excitant dolores, atque vt pro affectæ partis conditione grauiora aut periculosa exoritur symptomata, sic etiam puris à consensientia, colore & odore optimi aut deterrimi eruptio procuranda est. Sed quoniam ea substantia pars quæ ex sanguine ortum habet non adeo vehementi natura contentione reparatur, hepatitis arte expugnari & curari posse palam est.

Est ergo hepatitis arte expugnabilis.

Asserebat QVIRINVS VIGNON Lotharingus Claromontanus CIO. IO. XCIII

